

DECIZIA NR. DRc_5598 / _07.09._2015

privind soluționarea contestației formulate de

X – BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, sub nr. din 16.01.2015.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Inspekția Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, prin adresa nr. ...din 26.01.2015, înregistrată la instituția noastră sub nr. ISR ... din 26.01.2015, cu privire la contestația formulată de **X– BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC**, cu sediul de desfășurare a activității în municipiul ... str. nr. 23, bloc sc. B, etaj 1, ap. 1, jud. Iași, cod de identificare fiscală

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru persoane care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 18.12.2014, emisă în baza Raportului de inspekție fiscală nr. AIF din 18.12.2014, de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Inspekția Fiscală.

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - taxa pe valoarea adăugată;
- C lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de **d-I X** și poartă ștampila **BIROULUI EXECUTOR JUDECĂTORESC**, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, prin ridicare sub semnătură, în data de **19.12.2014**, potrivit adresei nr. ... din 18.12.2014, anexată la dosarul cauzei și data depunerii contestației,

16.01.2015, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare nr. din 23.01.2015, aprobat de conducătorul organelor de inspecție fiscală care au încheiat actul atacat, respectiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Inspecția Fiscală, prin care se propune respingerea contestației, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. X – BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC, prin contestația nr. .. din 15.01.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Inspecția Fiscală, sub nr. din 16.01.2015, precizează că formulează contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. AIFdin 18.12.2014 și a Deciziei de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 18.12.2014.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de lei, motivează următoarele:

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, reprezentând 50% din suma de lei, aferentă autovehiculului AUDI tip A4, a fost considerată ca fiind deductibilă potrivit facturii din luna iulie 2013, achitată cu chitanța nr. din 01.07.2013, deoarece au fost prezentate documente justificative, respectiv foi de parcurs pentru deplasările efectuate exclusiv în interesul desfășurării activității Biroului Executor Judecătoresc X, atât în interiorul localității, cât și în afara localității.

Consideră că taxa pe valoarea adăugată este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 145 și la art. 146 – 147¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabilă limitarea la 50% pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată.

Precizează faptul că utilizarea în scopul activității economice a unui vehicul cuprinde deplasări în țară sau în străinătate la clienți/furnizori, pentru prospectarea pieței, deplasări la locații unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poștale, la autoritățile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuțiilor de

serviciu, deplasări pentru intervenție, service, reparații, utilizarea vehiculelor test-drive de către dealerii auto.

Referitor la TVA în sumă de ... lei, dedusă de pe factura nr. din 18.08.2013 reprezentând achiziție boxă andocare cu radio, precizează că taxa este deductibilă deoarece boxa este un suport pentru telefon care se atașează pe bordul autoturismului pentru amplificarea volumului, ca urmare achiziția este în interesul desfășurării activității, în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Precizează că materialele consumabile, cu TVA în sumă de lei, achiziționate de la S.C. L S.R.L. Iași cu facturile nr. din 26.07.2012, nr. ... din 27.07.2012, nr. din 31.07.2012, nr. din 08.08.2012 și nr.din 09.08.2012, s-au folosit pentru curățenie în incinta Biroului Executor Judecătoresc -X, în acea perioadă nu a colaborat cu nici o firmă de curățenie, ca urmare, taxa este deductibilă în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatorul solicită recalcularea dobânzilor și penalităților de întârziere calculate de organele de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Motivează faptul că echipa de inspecție fiscală nu a luat în considerare că cheltuielile au fost generatoare de venituri și menționează că: *„controlul s-a desfășurat pe o perioadă de 6 luni, iar codul fiscal prevede clar condițiile și termenul când acesta se poate desfășura. Vă atrag atenția asupra dispozițiilor art. 75 din Legea 189/1999 cu modificările și completările ulterioare „încălcarea de către funcționarii publici, cu vinovăție, a îndatoririlor de de serviciu atrage răspunderea disciplinară, contravențională, civilă sau penală după caz”.*

Consideră că trebuie anulate sumele reprezentând TVA și impozit pe venit, precum și constatările legate de calculul majorărilor și a penalităților de întârziere.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Inspecția Fiscală, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. din 25.06.2014, au efectuat inspecția fiscală la **X - BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC** pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2013, referitor la taxa pe valoarea adăugată, iar în urma inspecției fiscale au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr. AIF din data de 18.12.2014, în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă

de asociere nr. din 18.12.2014, prin care, au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de lei, precum și dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, calculate pentru perioada 26.06.2010 – 30.11.2014.

Pentru perioada verificată, situația taxei pe valoarea adăugată nedeductibilă fiscal, în sumă totală de lei, se compune din:

- suma de lei reprezintă 50% din suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă autovehiculului AUDI tip A4, achiziționat de **X – BIROU EXECUTOR JUDECĂTORES**C, cu factura și chitanța nr. din 01.07.2013, taxa fiind nedeductibilă în conformitate cu prevederile art. 145¹ alin. (1) și art. 157 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii care nu au fost efectuate în folosul operațiunilor taxabile, sau fără documente justificative, printre altele, servicii hoteliere, bijuterii, materiale pentru curățenie, încălțăminte, aparat de bărbierit, trusă scule, etc, taxa fiind nedeductibilă în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) lit a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă 50% din taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor de întreținere și reparații autoturism și consum combustibil, în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) lit a) și art. 145¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- suma de lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată dedusă fără documente justificative, fiind încălcate prevederile art. 145 alin. (2) lit a) și art. 156 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei, calculate pentru perioada 26.06.2010 – 30.11.2014.

Calculul dobânzilor și al penalităților de întârziere s-a făcut în conformitate cu prevederile art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

A. În ceea ce privește susținerea contestatorului potrivit căreia controlul s-a desfășurat pe o perioadă de 6 luni, funcționarii publici încălcând astfel cu vinovăție îndatoririle de serviciu.

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, a transmis domnului X, în data de 02.07.2014, Avizul de inspecție fiscală nr. din 25.06.2014, prin care îl informa că începând cu data de 10.07.2014, va face obiectul unei inspecții fiscale generale, având ca obiective, verificarea declarațiilor fiscale sau a operațiunilor relevante pentru inspecția fiscală, a modului de organizare și conducere a evidenței fiscale și contabile, pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2013, referitor la impozitul pe venit, taxa pe valoarea adăugată și a altor impozite și taxe datorate bugetului consolidat al statului.

Potrivit Raportului de inspecție fiscală nr. din 18.12.2014, durata verificării a fost 25.07.2014 – 08.08.2014 și 30.09.2014 – 09.12.2014.

În drept, potrivit prevederilor art. 104 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni.[...]”

Se reține faptul că în situația dată, inspecția fiscală s-a desfășurat pe parcursul a 86 zile, mai puțin de 3 luni, iar pe de altă parte, se reține că legiuitorul nu a înțeles să sancționeze perioada de desfășurare a inspecției fiscale, întrucât Codul de procedură fiscală nu prevede nici o sancțiune în această situație, termenul de 3 luni, fiind unul de recomandare înăuntrul căruia să se efectueze inspecția fiscală, termenul nu este un termen de decădere, atâta timp cât impunerea se face înăuntrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar, ce reprezintă 50% din totalul taxei pe valoarea adăugată dedusă în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă X – BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC, are dreptul de deducere a taxei aferentă achizițiilor de combustibil, făcute în perioada 01.01.2012 – 31.12.2013, în condițiile în care autovehiculul deținut și utilizat de contestator nu se încadrează în categoriile de vehicule prevăzute expres de legiuitor pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, contestatorul nedovedind cu documente o altă situație decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada 01.01.2012 – 31.12.2013, petentul a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibilul, piese de schimb și reparații auto, în sumă totală de lei, pentru autovehiculul marca Audi, tip A4, care nu a fost utilizat exclusiv în scopul desfășurării activității biroului executor judecătoresc, autovehiculul și activitatea desfășurată de contribuabil neîncadrându-se în categoriile de vehicule prevăzute expres de lege pentru exercitarea dreptului de deducere a cheltuielilor.

Organele de inspecție fiscală au considerat că contribuabilul nu are dreptul de deducere a taxei în sumă de lei, reprezentând 50% din taxa înregistrată ca deductibilă în perioada 01.01.2012 – 31.12.2013.

X – BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC, prin contestația formulată motivează faptul că taxa este deductibilă deoarece au fost prezentate documente justificative (foi de parcurs) pentru deplasările efectuate exclusiv în interesul desfășurării activității, atât în interiorul, cât și în afara localității.

În drept, în speță sunt incidente prevederile art. 145¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora :

“ Art. 145¹ Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii :

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către școlile de șoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.”

Mai mult, punctul 45¹. din Normele metodologice date în aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele:

"45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deserveșc personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;

b) vehiculele utilizate exclusiv pentru pază și protecție sunt vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;

c) vehiculele utilizate exclusiv pentru curierat reprezintă vehiculele care sersesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

d) vehiculele utilizate exclusiv drept care de reportaj reprezintă vehiculele rutiere special amenajate pentru a găzdui tehnica specifică pentru înregistrări audio-video sau transmisii complexe video, audio și/sau date prin unde hertziene sau medii optice, capabile să efectueze producții de televiziune sau radio înregistrate sau transmise în direct sau să transmită la distanță prin tehnologii de radiofrecvență (radiorelee, transmisii prin satelit) sau prin fibră optică semnalul unei producții de televiziune sau de radio către alte care de reportaj sau către un telecentru sau un sediu central de radiodifuziune;

e) vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. În această categorie se cuprind și vehiculele de test-drive utilizate de dealerii auto;

f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea sau la și de la reședința angajaților/locul

convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;

g) vehiculele utilizate exclusiv de agenți de recrutare a forței de muncă sunt vehiculele utilizate în cadrul activității agenților de plasare a forței de muncă de către personalul care se ocupă în principal cu recrutarea și plasarea forței de muncă. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de recrutare a forței de muncă.

(2) În sensul art. 145¹ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, prin vehicule utilizate pentru prestarea de servicii cu plată se înțelege vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

Potrivit acestor prevederi legale, nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele rutiere motorizate care nu sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția unor categorii de vehicule, prevăzute expres la articolul de lege sus citat.

Totodată, se reține faptul că utilizarea în scopul activității economice a unui vehicul cuprinde printre altele deplasări în țară sau în străinătate la clienți/furnizori, pentru prospectarea pieței, deplasări la locații unde află puncte de lucru, deplasări pentru intervenție, service, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Este obligația persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, în acest sens, contribuabilul având obligația să dețină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată și să întocmească foi de parcurs care trebuie să conțină toate informațiile referitoare la deplasările efectuate.

Se mai reține faptul că, organul de soluționare competent, prin adresa nr. din 17.06.2015, confirmată de primire în data de 24.06.2015, a solicitat contestatorului să motiveze în fapt și în drept și să depună documente în susținere.

Prin adresa nr. din 29.06.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. din 03.07.2015, **X - BIROU EXECUTOR JUDECĂTORES**C, precizează faptul că temeiurile de drept și dovezile aferente sunt amintite în contestația înregistrată sub nr. din 16.01.2015.

Având în vedere prevederile legale menționate, precum și faptul că **X - BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC**, nu a făcut dovada utilizării autoturismului pentru cazurile care se încadrează în excepțiile prevăzute de lege, rezultă că organele de inspecție fiscală au stabilit corect și legal diferența în sumă de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru achizițiile de combustibil, urmând a se respinge contestația, pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”.

C. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită suplimentar, cauza supusă soluționării este dacă legal organele de inspecție fiscală au considerat că taxa este nedeductibilă fiscal, în condițiile în care este aferentă unor achiziții care nu sunt destinate utilizării pentru operațiuni taxabile.

În fapt, X – BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC, a dedus, în anul 2012, taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de lei, ce se compun din:

- lei, taxa dedusă de pe factura nr. din 18.08.2012, reprezentând boxă andocare cu radio;

- lei, taxa dedusă de pe facturile nr. din 26.07.2012, nr. 3725 din 31.07.2012, nr. din 08.08.2012 și nr. din 09.08.2012, reprezentând achiziții de detergenți.

Prin contestația formulată petentul consideră că taxa este deductibilă întrucât achizițiile au fost efectuate în interesul activității desfășurate, iar o parte din achiziții au fost utilizate pentru curățenia efectuată în incinta biroului.

În drept, la art. 145 alin. (2) lit a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

"(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;[...]."

Având în vedere dispozițiile legale citate mai sus, rezultă că, persoanele impozabile au dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată numai pentru achizițiile care sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Astfel achiziția boxei andocare cu radio, precum și a cantității foarte mari de detergenți achiziționată în lunile iulie și august 2012, conduce la concluzia că aceste achiziții nu sunt pentru operațiuni taxabile, având în vedere și faptul că activitatea desfășurată de contribuabil este de birou executor judecătoresc.

Se reține faptul că contribuabilul nu a prezentat, nici în timpul inspecției fiscale, nici cu ocazia depunerii contestației și nici ulterior, la solicitarea organului de soluționare competent făcută prin adresa nr. din 17.07.2015, documente din care să rezulte faptul că achizițiile au fost efectuate pentru operațiunile sale taxabile.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate precum și prevederile legale aplicabile, rezultă că organele de inspecție fiscală, în mod legal au stabilit că taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei este nedeductibilă fiscal, motiv pentru care, și pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de **X EXECUTOR JUDECĂTORESC**, va fi respinsă ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

"(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă", coroborate cu prevederile pct. 11.1. lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]"

D. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care X-BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC, nu aduce nici un argument în susținere.

În fapt, X – BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC, deși contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 18.12.2014 și solicită anularea sumelor reprezentând TVA în sumă de lei și a accesoriilor în sumă de lei, nu aduce nici un motiv de fapt și de drept referitoare la diferența de TVA în sumă de lei.

Se mai reține faptul că, organul de soluționare competent, prin adresa nr. din 17.06.2015, confirmată de primire în data de 24.06.2015, a solicitat contestatorului să motiveze în fapt și în drept și să depună documente în susținere.

Prin adresa nr.din 29.06.2015, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. 15149 din 03.07.2015, **X - BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC**, precizează faptul că temeiurile de drept și dovezile aferente sunt amintite în contestația înregistrată sub nr. din 16.01.2015.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

De asemenea, pct. 2.5. și pct. 11.1. lit. b) din din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.906/2014, precizează că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [....].”

În speță sunt incidente și prevederile art. 213 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de

dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Prin urmare, având în vedere și prevederile 213 alin. (5) din același act normativ, unde se specifică: „*Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei*”, organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a contestației, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de **X - BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC**, se va respinge ca nemotivată.

E. Referitor la dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Având în vedere că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, precum și faptul că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei a fost respinsă contestația ca neîntemeiată la cap. III. pct. . B și pct. C din prezenta decizie și conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, urmează a se respinge contestația, ca neîntemeiată și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de lei.

F. Referitor la dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Având în vedere că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, precum și faptul că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei a fost respinsă contestația ca neîntemeiată la cap. III. pct. . D din prezenta decizie și conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, urmează a se respinge contestația, ca nemotivată și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de lei.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE :

Art. 1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **X - BIROU EXECUTOR JUDECĂTORESC** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală

pentru persoane care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 18.12.2014, emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Inspekția Fiscală, în baza Raportului de inspekție fiscală nr. din 18.12.2014, pentru suma totală de **A lei**, ce reprezintă:

- B lei - taxa pe valoarea adăugată;
- C lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Respingerea, ca nemotivată, a contestației formulate de **X - BIROU EXECUTOR JUDECĂTORES** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală pentru persoane care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. din 18.12.2014, emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Inspekția Fiscală, în baza Raportului de inspekție fiscală nr. din 18.12.2014, pentru suma totală de lei, ce reprezintă:

- lei - taxa pe valoarea adăugată;
- lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 3 Serviciul Administrativ și Achiziții, va comunica prezenta decizie contestatorului și Inspekției Fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
consilier superior

4ex./07.09.2015